

Tá eg ein lítil drongur var.

F B G

1. Tá eg ein lítil drongur var – eg minnst það so klárt

C7 F7

at eg við mínum treiskni gjörði mammu lívið svárt,

F B G

men síðan hon til Himmals fór, það svárt er blivið mær

C7 F

áh, Gud sig mammu, at eg komi har.

Niðurlag:

F F7 B F

Ja, sig, eg komi har, hvar einglasongur er,

C7 F

áh, Faðir, hetta boð til mammu ber.

F F7

Ja, sig við hana það,

B Bm F

at hent er, sum hon bað,

C7 F

áh, Gud, sig mammu, at eg komi har.

2. Um eg ónægur var, var hon tó alltaf góð,
so tolin, mild og blíð, um eg enn aldri það forstóð,
men mína sorg og mína kvöl tær deildi hon við mær
áh, Gud sig mammu at eg komi har.

3. Tá eg sum hin fortapti sonur fór mín egna veg,
í sorg og þínu hennar' eyrna hjarta ringdi seg,
og dag og nátt til náðis Gud í bön hon fram meg bar,
Áh, Gud, sig mammu, at eg komi har.

4. Ein dagin eg einn boðskap fékk at koma heim við skund,
at sýggja mammu, áðrenn hon fór inn í deydans blund,
og síðsta bön, hon bað meg, var til Gud at vanda mær,
áh, Gud sig mammu, at eg komi har.

Yrkt; Charles M. Fillmore (Amer.), 1860-1952

Lag: Charles M. Fillmore

Týtt: P. W. Haberg